

Levha 14690

2019-10-03 17:07:55

bu yazı e- için değil. ruhumun karanlık tarafına sunmuyorum. onun adından emin değilim. kesinliklere kayıtsız değilim. eğildiğimde gördüğüm renkler dünyadan değil ve beni karanlığa doğru çekmiyorlar.

karanlıkların rahibesi suskun. beni kendine rakip saymadı. gözümün ışığını almadı. beni sarmalamadı. kendimi onunla beraber hissetmedim. kendimi hissetmedim. kendimi bilmedim. beni bilmedi. benimle olandan başkasına boyun eğmedi. ne demek gözünden yaş akarak gelmek diye sormadı. nedir senin derdin demedi. beni bildiğini sanmıyordu ama ben de ona benimle ilgili bir şey söylemedim.

nedir dünyanın öbür ucundan bizi buraya çağıran diye sormadım. o da buna cevap vermedi. kalbimdeki sıkıntıyı ona anlatmadım. o da bana bakmadı. benimle konuşmadı. beni anlamaya çalışmadı. sakinlikle uzaklaşmayı istemedi, uzaklaşamıyordu. çalışamıyordu. beni de çalıştıramıyordu. ne diyorsak anlamıyordu, kapının gıcirtısını dinlemiyor, bizimle beraber patrona şikayette bulunmuyordu.

içimden bir his gelmedi. kelimeler yetmiyordu. resimler çizilmiyor, eller titremiyordu. gök aydınlıkla bakmıyordu, yer sağlam değildi, zaman dümdüz akıyor, mekan genişlemiyordu. eline aldığı duygularımı idare etmiyordu. beni karanlığa bırakmıyor, aydınlığa çıkarmıyordu. zihnimi güveler basmamış, ipleri yenemişti. bunlar beni dağılmaktan korumuyordu, kimse beni toplamıyordu.

kimsenin benden alacağı yoktu. kimsenin bana vereceği yoktu. çağırdığım insanlar gelmedi, çağırmadıklarım da gelmedi, kimse gelmedi. ben burada yalnız değildim, kimse beni aklamıyordu, sorumluluklarımdan kimsenin haberi yoktu, kimse dağları tutmuyor, denizleri dalgalandırmıyor, gökyüzündeki yıldızları saymıyordu. kafam boş değildi, kafam dolu değildi, kafamda bir takım esatirler kol gezmiyordu, kafamda gerçeklere yer yoktu.

ben konuşmak istemiyordum. bildiğimi bildirmek istemiyordum. nefes almak istemiyor, nefes vermek istemiyor, mavi pipo dumanını içime çekmek istemiyordum. yeşil kağıtların üstüne yazı yazmayı sevmiyordum. mavi kağıtlardan vermiyorlardı. sarı kağıtlara beyaz kalemlerle yazılmıyordu. siyah kalemlerin yazdığını beyaz kalemler silmiyordu.

akışkanlar mekaniği derdime devam olmuyordu. kuantum fiziği beni beslemiyordu. izafiyet teorisini bilenler zafiyet geçirmiyordu. hiçbirimizin kilosu normal değildi, kimse az yemiyor, kimse çoktan şikayet etmiyordu. benimle bildiğimi bildiklerini bilmiyordum, onlar da benim onların ne bildiğini bilmediğimi bilmiyorlardı.

yakında her şey bitmeyecekti. uzaktan bakınca dünya dönmeye devam etmeyecekti. uzaktan daha uzağa gidince dünya görünmüyordu. dünyanın dertleri kayıtlı değildi. ben seninle kayıtlı değildim. ruhumun dengesi havuzdaki su gibi değildi, hayat bir havuz problemi değildi, bir musluktan su akıyor, bir delikten su çıkmıyor, sakın kurbağalar vıraklamıyor, baygın balıklar koşuşturmuyordu. sakallarına bulaşan pis dumanı temizlemek istemedim. sakalımı kesmek istemedim. karanlıkların rahibesine boyun eğmedim. o da bana bakmadı.